

เสน่ห์นางรำเพชรบุรี

“แม่สะเดาบ้านนา เธอรู้ไหมว่า เธองาม นาดหัวใจพี่ แม่อยู่บ้านนา ยังงานโสภานาดตาเพียงนี้..” ไอ์หนุ่มนักเชียร์รำวงขับลูกคอลเพลงดัง 40 ปีก่อน “นางรำ” นับสิบก็นวนนาดออกมาโชว์สเต็ปปั้งหัวตะลุง เชิญชวนให้ “นกรำสูงวัย” กระโจนขึ้นเวทีร่วกับตัวเอง เป็นหนุ่มรุ่นกระทง

เมื่อเอ่ยถึงเพชรบุรี ไม่ได้มีแต่ “ขنمหม้อแกง” สำหรับ พ.ค.นี โอทอปที่ได้รับความนิยม ก็ต้องยกให้ “รำวงขอนยุค”

สองสามปีมานี้ ทัวร์ถินฐานย่าน ต.เมืองเพชร รำวง ขอนยุคกลายเป็นมหัสพ打扮หน้า ไม่ว่างบุญ งานบวช งานแต่ง งานเลี้ยงบ้านใหม่ และสารพัดงานเลี้ยงตี้เต๊ะ จีน ก็ต้องมีเชิญรำวง

จริงๆ แล้วคนรำวง อันประกอบด้วย นางรำ นัก เชียร์เพลง และนักดนตรี เป็นวัฒนธรรมการบันเทิงแบบ บ้านบ้าน ที่อยู่คู่ชนบทไทยมาช้านาน

คนรำวงต้องล้มหายตายจากไป เพราะมันเกิด “ศึกชิงนางรำ” มือครองถึงขั้นหวังระเบิดใส่เวทีมาแล้ว

เสน่ห์แห่งรำเพชรบุรี

ทางการจึงสั่งห้ามจัดให้มีการแสดงของคนรำวง เมื่อ ประมาณ 30 กว่าปีที่แล้ว

เมื่อเวลาที่รำวงร่างราไป “วงอิเล็กโทอน” ก็เข้ามาแทนที่ ทั้งงานวัดหรืองานบ้าน ต้องว่าจ้างวงอิเล็กโทอนมาแสดง แต่พอนานไปผู้สูงวัยซึ้งเนื่อ วัยรุ่นตีกัน จึงมีการรื้อฟื้น กิจกรรม “รำวงขอนยุค” ขึ้นมา

“อ็อด โฟร์เօส” อodicนักเชียร์รำวงจากเมือง

กาญจน์ ไปเห็นชาวบ้านเล่นรำวงขอนยุค จึงปรึกษา มนิธย์ สีเลี้ยง เจ้าของค่ายโฟร์เօส ผุดไอเดียทำอัลบัม เพลง “รำวงชาวบ้าน” โดยคัดเพลงเด่นๆ ในเวทีรำวง มาอัดเสียง และการถ่ายทำอีนวีดีโอยังคงไว้รำวงมาเปิด การแสดงสด

ผลปรากฏว่า ชาวบ้านร้านถินชื่นชอบอัลบัมรำวง ชาวบ้าน ทำให้ต้องมีเพลงชุดรำวงชาวบ้านออกมาก็

หลายชุด และค่ายโฟร์เօสก็ฟอร์มคนรำวงขึ้นมา รับ งานการแสดงทั่วไป

นับแต่ “อ็อด โฟร์เօส” มาปลุกผู้รำวงชาวบ้าน กระแสรำวงขอนยุคก็ไหลบ่าจาก “7 จังหวัดภาคตะวัน ตก” ไปทั่วทุกภาคของประเทศไทย

เฉพาะที่เมืองเพชร มีคณะรำวงประมาณ 20 คณะ อาทิ โสันน้อยบ้านนา, ส.หาดสวรรค์, ดาวจรัสแสง, เพื่อนใหม่, น้ำตาลหวานเมืองเพชร, ศรีนวลลูกเพชร, แม่ศรีไฟร, เพลินพิศวงศ์จันดา, วัญใจลาลกง, มังคุด เพชร, ป้ายแพรวา, ชุมพู่เมืองเพชร, เพชรสogo, ดาว รวมใจ, ชวนชุม, ดาวพรเมืองเพชร, บ้านสามเรือน, ดวงพร อเมษชิง, ลูกมะนาวหวาน ฯลฯ

รำวงคนละหนึ่งจะมีนางรำ 20-30 คน ซึ่งไม่น่า

ทลายชุด และค่ายไฟร์อิสก์ฟอร์มคนระรำงขึ้นมา รับงานการแสดงทั่วไป

นับแต่ “อ้อด ไฟร์อส” มาปลุกผู้รำงชาวบ้าน กระแสร้งย้อนยุคกีไหบ่นจาก “7 จังหวัดภาคตะวันตก” ไปทั่วทุกภาคของประเทศไทย

เฉพาะที่เมืองเพชร มีคนรำงประมาณ 20 คนอาทิ โสนน้อยบ้านนา, ส.หาดสวรรค์, ดาวรัสมแสง, เพื่อนใหม่, นำตาลหวานเมืองเพชร, ศรีนวลลูกเพชร, แม่ครีไฟ, เพลินพิศวงศรีจันดา, ขวัญใจคลอง, มังคุดเพชร, ปักษ์เพรรา, ชุมพรเมืองเพชร, เพชรสิงค์, ดาวรุ่มใจ, หวานชม, ดารารพรเมืองเพชร, บ้านสามเรือน, ดวงพร อเมษชิง, ลูกมะนาวหวาน ฯลฯ

รำงคนหนึ่งจะมีนางรำ 20-30 คน ซึ่งไม่น่า

เชื่อว่าสาวๆ สมัยนี้จะเข้าเวทีมาเป็นนางรำ แต่พวกเธอจะต่างจากนางรำรุ่นแม่ เมื่อจากคนที่จะเข้าเวทีมาโค้ง เธอไปรำนั้น ล้วนเป็นผู้สูงวัยทั้งสิ้น

วัฒนธรรมการแสดงรำงย้อนยุคเมืองเพชร แตกต่างจากที่อื่น เจ้าภาพจะว่าจ้างไปแสดงที่ละหลายคณบ้างจัด 5 เวที บ้างก็จัด 10 เวที นางรำคณะไครคณะมัน แต่กองเชียร์คณะเดียว

รูปแบบเวทีรำงที่เพชรบุรีดูแปลกตา มีการนำเวทีมาต่อกันยาว เมื่อมีการเปิดหน้าร้านโดยท่อง “นักรำร้ายทอง” สนใจคนไหน ก็เดินเข้าบ้านได้ไปโถงนางรำเลย

จุดเด่นของรำงเพชรบุรีคือ “นางรำสาย” ลีลาการเต้นก็ถือแบบนางรำรุ่นเก่า “ไม่ว่าจะเป็นจังหวะตะลุง, บิกิน, กัวราช่า, สามชา และติสโก้

แต่ที่ยังต้องปรับปรุงคือ กองเชียร์เป็นคนรุ่นใหม่ ร้องไม่ถึง พากเบาจึงต้องแบ่งเป็น “รอบย้อนยุค” กับ “รอบร่วมสมัย” ส่วนไฟแสงสีเสียงก็สมราคาบ้านบ้าน

หากมองด้านโครงสร้างประชากร เมืองไทยได้เข้าสู่ “สังคมสูงวัย” มาตั้งแต่ปี 2543 จึงไม่น่าแปลกใจที่ “รำงย้อนยุค” จะกลับมาเพื่อฟื้นฟูอีกรั้ง

พ.ศ.นี้ เสียงเพลงรำงดังกังวนผ่านทิวทุนคงตาก เสน่ห์นางรำ..ก็เป็นเสน่ห์ของวัฒนธรรมบ้านบ้านที่เร้าใจคนสูงวัยให้อายากไปเยี่ยมเมืองเพชรบุรี